

непріятеля си, събиратъ ся на колело съ главы-тѣ на вѣтрѣ, а съ задницѣ-тѣ на вѣнъ, и тѣй ся вардятъ.

Конь-тъ е безстрашенъ, научава ся на пушечны-тѣ гърмежи, обыча господаря си, познава неговы-тѣ желанія, покорява ся на волѣ-тѣ му и можи да живѣе до 30 години.

Конска-та порода е голѣма. Ако погледнимъ на Арабскій-тъ конь и на глобы-тѣ съ кои возятъ водѣ, то неще ни ся вѣрва, чи това животно е отъ едниѣ и сѣщѣ породѣ. Нѣ главны-тѣ признаки на коне-тѣ сѣ едни сѣщи.

П Ъ С Ъ Н Ъ .

Малко момче конь изведе,
Конь изведе, осѣдла го,
Съ желѣзъ юздѣ об'юзда го,
И си кончи възсѣдна, възяхна
Презъ Гюргювъ града.
По камъни кончи скача
И отъ подковы искры изкачахъ,
А отъ уста дымъ и пламакъ,
Та си Гюргювъ запали.
Та ся излѣгли Гюргювчане :
Я стой, момче, почакай,
Не пали Гюргювъ града.
Ный ще ти даримъ даръ :
Малкъ момъ Гюргювчанкъ.

Тъмничаро, друга вѣтро,
Що ли си конче фришь,
Фришь по край кладенче,
По край кладенче, по край изворче —
Или тя незнамъ защо го фришь ?
За мойто вѣнче зелено.
Азъ си вѣнче не давамъ :